

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 130/2025
27.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из места ..., ..., чији је пуномоћник Бранислав Поповић, адвокат из ..., против тужене „ОТР Банка Србије“, ради утврђења и стицања без основа, решавајући сукоб месне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Основног суда у Нишу, у седници већа одржаној 27.03.2025. године донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом спору **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Трећи основни суд у Београду се решењем П 29360/20 од 24.09.2020. године, огласио месно ненадлежним за поступање у овој парници и по правноснажности решења списе доставио Основном суду у Нишу, као стварно и месно надлежном, са образложењем да су странке одредбом члана 19. предметног уговора уговориле надлежност суда према пребивалишту дужника које је у Нишу, тако да је у конкретном случају надлежан Основни суд у Нишу.

Основни суд у Нишу није прихватио надлежност и предмет је уз акт П 958/25 од 05.03.2025. године доставио Врховном суду, ради одлучивања о сукобу надлежности, указујући да је Трећи основни суд у Београду донео решење без приговора тужене о месној надлежности, а да се не ради о искључивој месној надлежности.

Решавајући негативни сукоб месне надлежности у смислу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да је за поступање по тужби тужиље месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Из списка произлази да је тужила поднела Трећем основном суду у Београду тужбу 21.08.2020. године, против тужене „ОТР Банка Србије“ АД Београд, ради утврђења ништавости одредбе члана 1. став 1. тачка 1. Уговора о дозвољеном прекорачењу под текућем рачуну од 05.06.2017. године. Трећи основни суд у Београду се по пријему тужбе, решењем од 24.09.2020. године, огласио месно ненадлежним и

уступио предмет Основном суду у Нишу, наводећи да је Уговором о дозвољеном прекорачењу под текућем рачуну од 05.06.2017. године одређено да је у случају спора месно надлежан суд према пребавалишту, односно боравишту дужника, а то је у конкретном Основни суд у Нишу.

Одредбом члана 19. став 1. ЗПП, прописано је да ће суд по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, најкасније у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу. Ако се тужба не доставља туженом на одговор, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема тужбе (став 2.). Суд може да се по приговору месне ненадлежности туженог огласи ненадлежним у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу (став 3.). Ако се тужба не доставља на одговор, тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу, ако се припремно рочиште не одржава, а пре упуштања у расправљање, о чему суд мора да одлучи у року од осам дана од дана изјављивања приговора (став 4. наведеног члана).

Из наведених законских одредаба следи да се без приговора туженог суд коме је тужба поднета не може огласити месно ненадлежним у поступцима у којима не постоји искључива месна надлежност неког другог суда. У конкретном случају, предмет спора је утврђење ништавости уговора о дозвољеном прекорачењу по текућем рачуну, па се не ради о спору у коме је прописана искључива месна надлежност неког другог суда. Тужила се подношењем тужбе Трећем основном суду у Београду определила за тај суд, као месно надлежан, а како тужена приговор месне надлежности није истакла, то се Трећи основни суд у Београду, није могао огласити месно ненадлежним.

Из наведених разлога, на основу члана 22. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић